

naar det maatte vise sig, at dette Tillæg til Brevskrivercontoirets Udgifter ikke er tilstrækkeligt, og navnlig først, naar det godtgjøres igjennem et saadant „vedbørligt Regnskab“, som loves i Anmærkningerne til B. h. (Sp. 161), at Bevillingen, al anvendt Sparommelighed uagtet, ikke har været tilstrækkelig til Contoirets Fornødenheder, vil der — efter Udvalgets Formening — være Anledning til at bevilge enten de 330 Rd. 64 s. eller en Deel af dem. — Udvalget maa iøvrigt henstille til Ministeriet, om det ikke maatte være rigtigst og for det Almene tjenligt, at de offentlige Blade bleve satte istand til at bekjendtgjøre en tilstrækkelig oplysende Udskrift af Protokollen over de Dokumenter, der hver Retsdag blive thinglæste og udflettede, paa lignende Maade, som tidligere skal være skeet.

4) (B. c.) Udgifterne til Landsoverretten i Viborg ere forhøjede med 350 Rd., idet Alderstillægene ere formindskede med 400 Rd. og Contoirudgifterne forøgede med 750 Rd. Udvalget maa erkjende, at der er skjellig Grund til at forsøge den, som det har viist sig, aldeles utilstrækkelige Sum (600 Rd.), der tidligere har været bevilget til Justitssekretairens Contoirs udgifter, dog skal det henstille til Ministeriet, at der formeentlig bør aflægges et Regnskab af samme Beskaffenhed, som det er paatænkt at lade aflægge ved Landsover- samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn.

5) (B. g.) De civile Straffeanstalter.

Det vil være Thinget i frist Grindring, at Regjeringen mod Enden af sidste Rigsdags-session nedsatte en Commission med det Hverv at tage Straffeanstalternes økonomiske og finansielle Forhold under Overveielse og derom at afgive sin Betænkning. Al Anstrængelse uagtet kunde Commissionen først tilendebringe sit Hverv saa seent, at der kun levedes Justitsministeriet en forholdsvis kort Tid til at overveie, hvorledes Commissionens Bemærkninger vare at benytte og dens Forslag at gennemføre; det er da en Selvfølge, at det har havt en endnu kortere Tid til at udarbeide de Forslag om den fremtidige Ordning, som findes i det foreliggende Finanslovsforslag. Det var i denne Henseende en ikke ubetydelig Hjælp — for Commissionen som for Regjeringen — at Fængselsregnskabsføringer ved sin i mange Retninger store Udførlighed og ved sin Nøjagtighed i Enkelthederne hødede paa de Mangler, den havde som Heelhed betragtet.

Under disse Forhold fortjener det Paaskjønnelse, at Regjeringen har benyttet det forhaandenværende Materiale og de til dens Naadighed staaende Midler med saamegen Raffhed og Kraft, at den i Finanslovsforslaget har kunnet ret vel belyse den nye Forvaltningsvei, som ønskes betraadt.

Det ligger i saadanne Reformers Natur som den her foreslaaede, at de maae i alt Bæsentligt enten heelt forkastes eller heelt gennemføres. Vel er det saa, at de — med hvor stor en Omhu de end kunne være udarbejdede — i flere Retninger maae ligesom føle sig for og derfor betragtes som Forsøg, men det er paa den anden Side formeentlig klart, at det først er, naar de ere gennemførte, ere sete i deres fulde Sammenhæng og belyste af Erfaringen, at man med Rette kan forsøge at rette, hvad der i dem maatte vise sig at være mindre heldigt. At underkaste Forslag som disse en ny Overveielse og efter dennes maaskee afvigende Resultat at gjøre Forandring i flere eller færre Retninger vilde i sin Conseqvents ikkun lede til, at der nedsattes den ene Commission efter den anden, uden at man derved fik større Sikkerhed for, ved hvis Udtalelser man burde lade det beroe.